

tages væsentlig under Betragtning ved en Skat, som er af en saa extraordinair Charakter, som den Krigsstat, der kun er anordnet for en kort Udtagesstilstand, saa kan jeg ikke nægte, at det gjør det Indtryk paa mig, at man ikke er gaaet Kjøbstæderne for nær i denne Henseende, uden at jeg, som sagt, dog vil kunne sige med nogen fuldkommen Bestemthed, at det virkelig ikke har været Tilfældet; men det Indtryk, som Kjøbstæderne og Landdistricterne have gjort paa mig, har frembragt det Resultat, at der ikke stæer Kjøbstæderne nogen Uret i denne Henseende. Jeg skal dog slutte med disse Betragtninger, fordi jeg troer, at de ikke lede til noget aldeles bestemt positivt Resultat.

Sjerrild: Jeg skal med Hensyn til det, jeg har at yttre i denne Sag, være meget kort. Hvad der er Hovedgjenstanden det er, at Skatten den skal udredes; der kan altsaa ikke være Tale om, hvorvidt der kunde være noget at afsprutte eller ikke. Vi ere i den sørgelige Nødvendighed, at vi maa see, hvor vi kunne finde Renten (Munterhed i Forsamlingen) og altsaa kommer det ene an paa, hvorledes vi bedst kunne faae Summen samlet. Der er nu talt saa meget om baade den ene og den anden Maade, hvorledes det bedst kunde lade sig gjøre, og det er just ikke saa lige en Sag at finde Rede i Alt dette. Men saameget er vist, at jeg troer, at vi ikke skulde løbe altfor langt fra den Basis, der blev lagt forrige Gang. Jeg tillod mig ved en anden Leilighed at bemærke, at jeg troer, at den Skatteligningsmaade, som stæe efter Forordningen af 5te Juni 1848, at den havde nogle Mangler; det samme troer jeg endnu. Men at derfor den Basis, som der var gjort til Grundvold, skulde være aldeles forkastelig, det kan jeg ikke troe; og skulde vi gaae saa vidt i vore Reformers i denne Retning, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) har yttret, saa troer jeg, at vi vilde blive for sildig færdige med Sagen. Jeg tænker derfor, at det var det bedste, om vi sørgede for at komme lidt længere frem i Tænten, saa at vi fik en Comitee nedsat for at faae de forskjellige Anskuelser til at stæe Fyldest under Comiteens Behandling

og see der at faae bragt et saadant Facit ud, at vi kunne faae en Grundvold for Sagens yderligere Behandling her i Salen. Specialiteterne skal jeg slet ikke indlade mig paa. Der er blot et Par enkelte Ting, som er sagt, og som jeg ikke troer ere saa ganske rigtige og som jeg derfor vil tillade mig at gjøre opmærksom paa. Saaledes har den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 7de District (C. H. Hansen), anført, som en af de Grunde, hvorfor det tidligere Forhold med Hensyn til Fæsternes Beskatning turde bibeholdes, nemlig den, at Godseierne eller Herremændene ikke havde deeltaget i Friskjørsler under Krigen, det maa jeg udtryffeligt lægge til. Hvorvidt det har været Tilfældet paa Derne eller ikke, det veed jeg ikke; men i Jylland have de hørt og hørt meget og selv efter deres Hærtorn i Omgang med de Andre, uden at der er bleven tagen Hensyn til nogen Modification med Hensyn til det forholdsvis mindre Hestehold, som findes paa de store Gaarde. Jeg antager, at den ærede Rigsdagsmand ikke har været bekendt hermed eller ogsaa har han taget feil; men det er nu ligemeget; thi det, som er hørt, det er hørt (Latter). Den ærede Rigsdagsmand, som nylig havde Ordet, troede nemlig, at, naar man skulde sammenligne Beskatnings-Forholdet mellem Kjøbstad og Land, maatte man tage Hensyn til, at de Capitaler, som under Krigen vare komne i Omløb, vare især komne igjennem Kjøbstæderne og altsaa derved — at Pengene vare komne i Circulation — kom Kjøbstæderne til Gode, fordi nogen Fortjeneste følger med, hvor Penge rullere. Dette kan gjælde for enkelte Stæder f. Ex. Kjøbenhavn. Men det gjælder virkelig ikke om Provindsferne; thi der have vi havt megen liden Indtægt, men mange store Udgifter. De directe Statter, man har betalt, især deleshed i de occuperede Districter, have været meget ringe imod de extraordinaire Udgifter med Kjørsler for vor egen Armee frem og tilbage, med Indquartering, med dit og dat; naar de kom og vare tørstige, gav vi dem at drikke, og vare de sultne, fik de noget at spise; men det er der aldeles ingen Tale om; thi det gjorde man med en god Villie; men vi kunne ikke sige, at vi have havt Fordeel af,